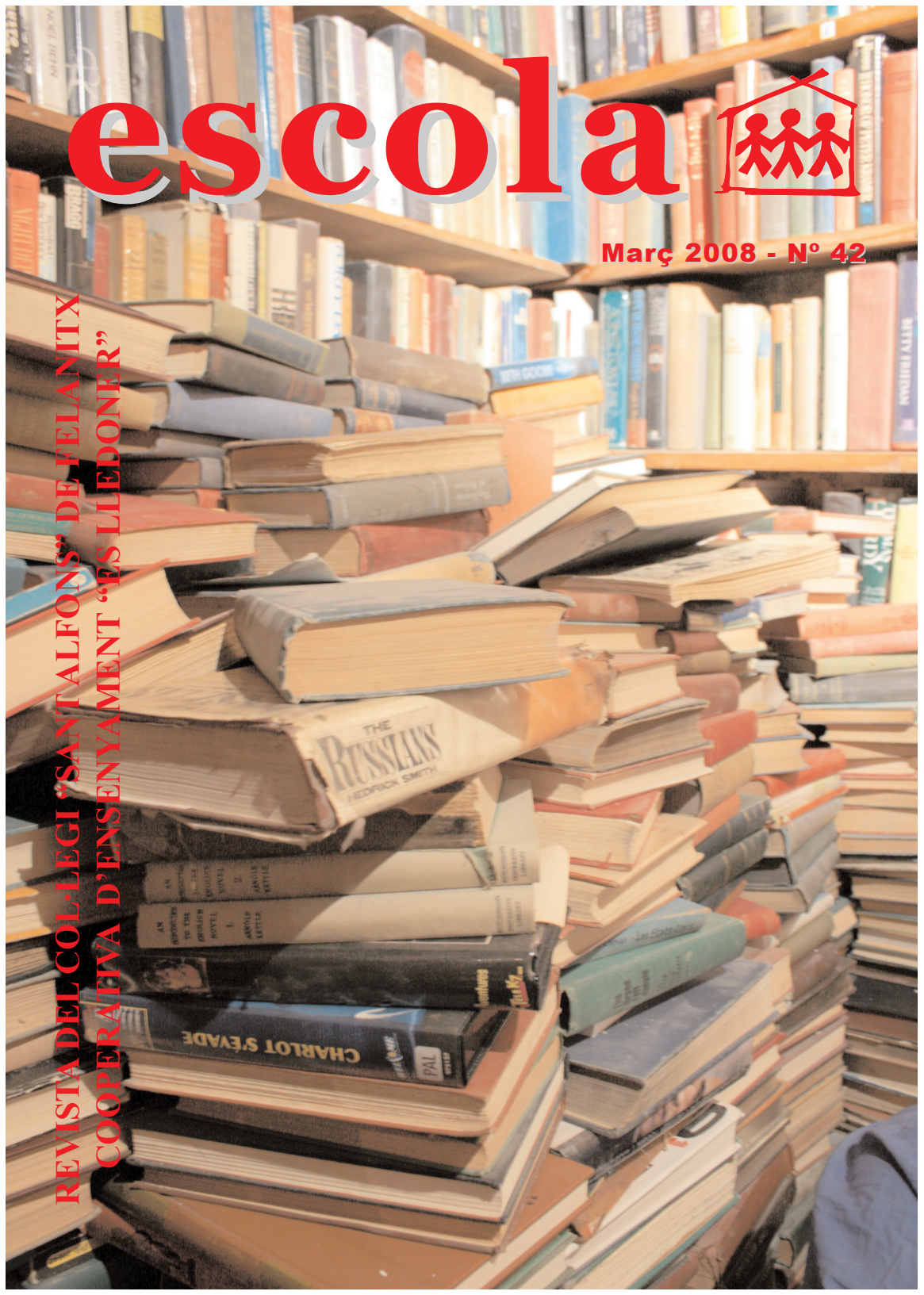

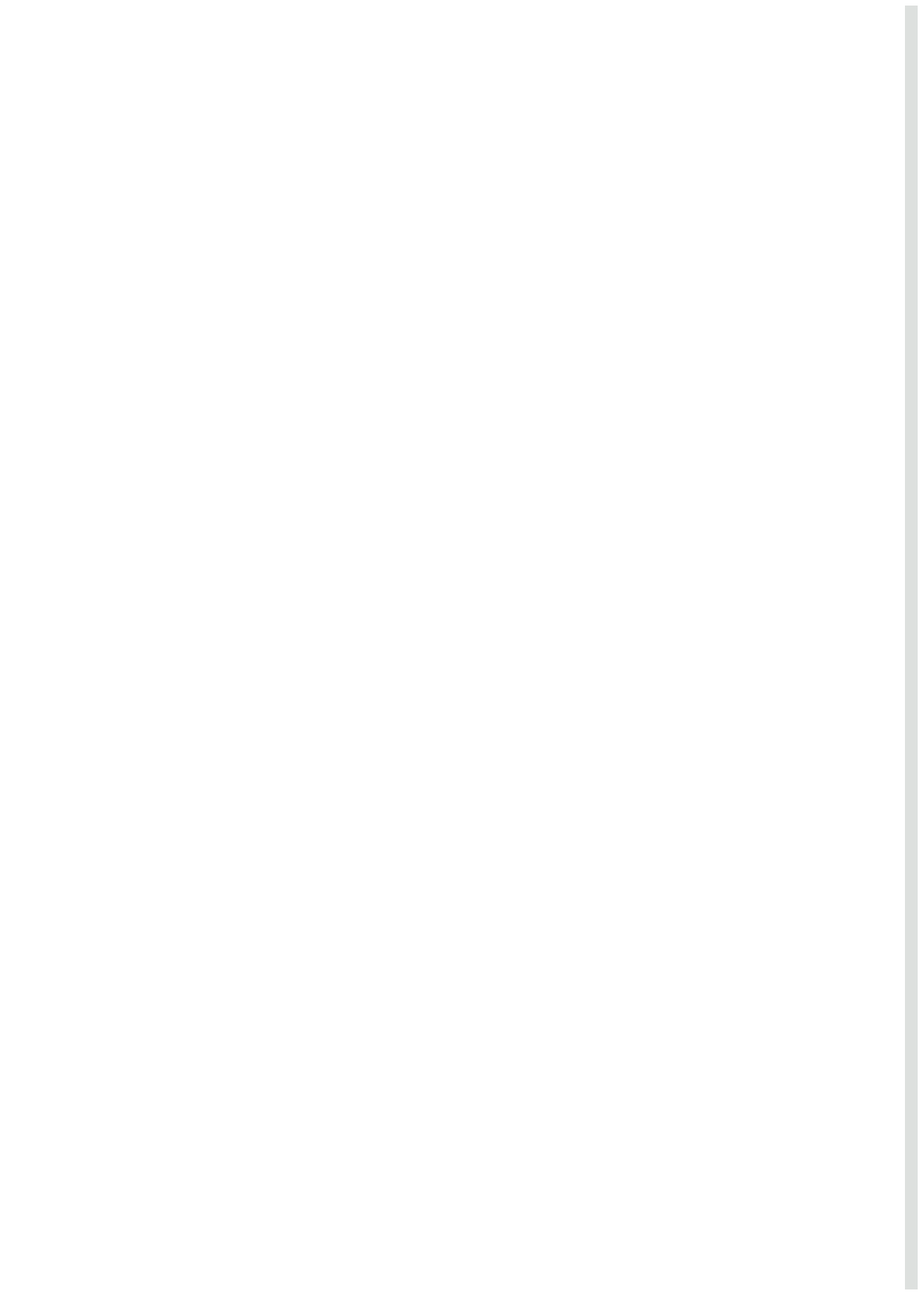
escola

Març 2008 - N° 42

REVISTA DEL COL·LEGI "SANT ALFONS" DE FELANITX
COOPERATIVA D'ENSENYAMENT "ELS LLEDONER"

SUMARI

Notícies de l'escola..... Pàg. 4

Article:

Importància de l'Actividad Física
durant l'etapa escolar
i les seves connotacions educatives.

Pere Palou Sampol Pàg. 12

Els Nostres ex-alumnes:

Valentín Mendoza Pàg. 15

Dept. d'Atenció a la Diversitat:

La cara i la creu de l'esport.....Pàg. 18

Educació Infantil:

Hem anat a La Rueta Pàg. 22

Dia de la Pau Pàg. 23

Sant Antoni Pàg.24

Educació Primària:

De gran vull esser (1ªA)..... Pàg. 26

Elements del carrer (1ª B)..... Pàg. 27

Oasi, desert i carrer (2ª A) Pàg. 28

Beneïdes i foguerons (2ª B) Pàg. 30

El nin que viatja pel temps (3ª A) Pàg. 34

Les matances (3ª B) Pàg. 35

Les matances (5ª A i B) Pàg. 36

El zoo d'en Pitus (6ª A i B) Pàg. 39

El museu de Sant Carles (4ª A)Pàg. 38

Cartells Publicitaris (4ª B) Pàg. 38

Dept. d'Anglès

The Chant Pàg. 40

Diada de PsicomotricitatPàg. 41

Educació Secundària:

Recull de gloses (2ª ESO) Pàg. 42

Entrevista a Xisco Olivares (2ª ESO)Pàg. 43

Entrevistes : Mª Antònia Vaquer i J.Isidre

i Pep Sans (2ª ESO) Pàg. 45

Una pinzellada d'art (3ª ESO) Pàg. 50

La popularitat dels esports a primària (2ª ESO)Pàg. 53

Abús cap als més petits (3ª ESO) Pàg. 54

Ofimàtica Pàg. 55

L'escola dels nostres padrins Pàg. 56

La Ludoteca Pàg. 58

COOPERATIVA D'ENSENYAMENT
"ES LLEDONER"

EDITORIAL

"Per molt que hi penso, no tinc records on no hi siguis tu"

Febrer, sala de mestres. Conversa a l'hora del cafè
...més o menys.

UNA DÈCADA D'EDUCACIÓ SECUNDÀRIA A SANT ALFONS

La memòria no té cremalleres, ni botons, ni cantonades rompudes al caprici de l'atzar. Sovint s'espargeix entre els afectes, els edifica, els idealitza, els converteix en el pa de cada dia, en el bon dia que esperes, en l'espera amable de la paraula exacta quan les hores baixes són molt rotundes i rotundes les complicitats que ens ajuden a esser companys de feina, companys d'aula...

Avui, quan els records ens compliquen perquè ens fermen al pas del temps, deim respirant des de les vísceres que ja han passat deu anys, que ja som a la dècada de després. Els fils invisibles de la memòria anarquitzen el devenir dels dies i difuminen la seva contundència. I sense adonar-nos, som ja una petita eternitat acomplida, però que tot just acaba de començar.

Deu anys fa que la nostra memòria festejava la soca d'un Lledoner arrelat. Passada una dècada, ja té una branca més que reverdeix i treu, amb la paciència dels dies, els fruits dels anys.

Procurarem sempre que des del desordre dels sentiments, el més indeleble sigui l'orgull de pertànyer a un projecte ferm d'educació, de respecte, de col·laboració i de progrés.

Edició: Cooperativa d'Ensenyament "Es Lledoner"
Direcció: Antoni Vicens Massot / Coordinació: Jerònima Muñoz Pomar
Disseny, maquetació i muntatge: Biel Rosselló Nadal
Assessoria lingüística: Antoni Maimó Oliver
Assessoria tècnica: Jaume Obrador Vaquer
Col·laboren: tots els professors i alumnes del col·legi
Impressió: Impremta LLOPIS

I CONGRÉS D'ESCOLES COOPERATIVES

El passat divendres dia 25 de gener es va celebrar a Sant Honorat (Llucmajor) el I Congrés d'escoles Cooperatives de Mallorca. La presidenta de la Sectorial d'ensenyament, Jaqueline Cardell va fer l'obertura de la sessió inaugural i va constituir la mesa del congrés, el president de la qual fou Antoni Vicens, el president de la nostra cooperativa. El principal tema d'aquest congrés fou la presentació i debat dels trets d'identitat de les escoles cooperatives. L'acte es va clausurar després de quatre hores d'intensos debats amb l'establiment i aprovació definitiva de quinze trets comuns que tracten de definir el tarannà de les cooperatives d'ensenyament.

CONFERÈNCIA A LA UNIVERSITAT DE BARCELONA: TEATRE, EINA BÀSICA PER A L'ENSENYAMENT, PER MARGALIDA ESTELRICH.

La nostra companya, Margalida Estelrich, fou convidada a participar com a ponent de les primeres

jornades sobre TEATRE FORMATIU, organitzades per la UB (Universitat de Barcelona). Allà va exposar la utilitat del teatre com a eina vàlida i necessària en el procés formatiu dels alumnes, tant com a reforçador de les capacitats comunicatives dels alumnes, com a reforç de l'autoestima, com a potenciador de la integració i de l'empatia, com a eina sociabilitzadora, com a fomentador de la lectura, etc. A més va exposar bona part de les tasques teatrals que han fet els nostres alumnes durant aquestes set anys de vida del Teatre des Lledoner. Les altres ponències varen tractar del teatre com a eina d'integració social, a càrrec de Judith Pujol, que comentà la seva feina amb teatre a la presó; i del teatre com a dinamitzador cultural d'un poble, per part de J Manuel Albinyana.

Menció a part es mereix la bona acollida que va tenir la nostra agenda. Tant és així que, juntament amb els CD's dels recitals poètics i el DVD del Pou de sa Lluna, roman ja en els arxius de recursos del Departament de Ciències de l'Educació de la UB, deixant constància, un cop més, de la bona tasca realit-

zada per la cooperativa des Lledoner en favor de la llengua i de la cultura del nostre país i de la feina, sempre constant, en la millora de l'aprenentatge dels nostres alumnes.

ENRIC DE LAS HERAS I EL TALLER DE TEATRE

Durant aquest curs, tenim la sort de poder comptar amb la col·laboració del barceloní Enric de las Heras Buscàs (1953), actor, professor de teatre qui dirigeix un grup de teatre d'alumnes de primer, segon i tercer d'ESO. A part de la seva tasca escenogràfica, és també coautor d'obres com *Planipèdia*, *La història de la pantomima* (1979). Viu a Mallorca des de l'any 1983 i des de 1990 col·labora com a guionista i com a actor de la companyia Trifàsics, amb la qual organitzen diferents espectacles de carrer. Dintre de la seva trajectòria, també podem destacar la seva feina amb la companyia de pallasos *Els Germans Mémoli* i la seva participació amb el grup *Taula Rodona Espectacle*. Des del 2001, és professor de l'àrea de teatre de carrer al Centre Dramàtic de Marco. Com a particularitat, caldrà destacar que des de 1994 és cofundador i responsable de *La Sonrisa Médica*, companyia amb la qual actua setmanalment a Son Dureta i a la Fundació Hospital de Manacor.

(Diversos autors. *Diccionari de teatre de les Illes Balears*. Volum I, Ed, Leonard Muntaner)

LA COOPERATIVA AL DIARI DE MALLORCA

"La cooperativa es Lledoner, creada a 1985, ha passat de 18 a 54 socis"
 Antoni Vicens Mollot encapçalat d'una de les seves classes el 1978 en un moment molt important de la seva vida. Els seus alumnes, que són els socis de la cooperativa, el van ajudar a crear-la el 1985. Actualment estan treballant en un edifici que va ser construït pel mateix grup de socis.

Quan va néixer la revista?
 El 1977. Cada any hi participa amb treballs els alumnes de tots els cursos. La revista té un tiratge de 100 exemplars i es reparteix a tots els alumnes de tots els cursos. Actualment té un tiratge de 500 exemplars.

Què és la cooperativa d'ensenyament es Lledoner?
 És una associació sense ànim de lucre que té com a objectiu millorar l'ensenyament a través de la col·laboració dels alumnes i dels docents. Actualment té 54 socis i un total de 100 alumnes.

Què són els problemes més destacats amb els socis?
 Els socis són els alumnes i els docents. Els problemes més destacats són els relacionats amb el pagament de les quotes i amb la participació en les activitats de la cooperativa.

Què són els principals assoliments?
 Els principals assoliments són els relacionats amb la millora de l'ensenyament i amb la participació dels alumnes i dels docents en les activitats de la cooperativa.

A l'edició del Diari de Mallorca de dia 23 de gener de 2008, l'escola Sant Alfons va esser la protagonista de la secció Diari de l'escola, a l'apartat Els nostres col·legis. Es va publicar una entrevista al director, Antoni Vicens, en la qual s'explicaven els trets de les escoles cooperatives, les senyes d'identitat bàsiques de la nostra escola, les activitats que duim a terme i altres qüestions relacionades amb la tasca educativa i les seves necessitats més urgents. També es varen incloure fotografies fetes expressament per a l'edició.

DIMONIADA ES LLEDONER 2008

Com els dos anys passats, la Dimoniada Es Lledoner, dirigida per na Catalina Colom, ha anat a les benèdites i al fogueró del dia abans organitzat a la plaça de Sa Font de Santa Margalida per l'APA del Col·legi Sant Alfons.

Acompanyà els dimonis una sorollosa batucada. El vestit, com ja hem dit més d'una vegada és un disseny de na Margalida Estelrich i l'horripilant careta dels dimonis és obra de l'escultor felanitxer Miquel

Rigo.

Durant un parell d'horabaixes es va muntar el taller d'estampació per als qui s'han fet vestits nous. Alumnes, pares i mares s'animaren a venir a pintar amb moltes ganes. A part, els divendres i dissabtes abans de la gran festa, s'ha assajat el ball dels dimonis dirigit per na Margalida Sureda. Els tamborers, sota la batuta de na Maria Adrover han fet l'infernall acompanyament musical.

Com a novetat, diumenge dia 27 de gener convidaren a la nostra terrorífica dimoniada, tamborers inclosos, per participar a les beneïdes de Sant Antoni de Son Negre. D'aquí a Hollywood, ja en parlarem!

MESTRES EN PRÀCTIQUES

Durant aquest curs escolar tenim noves Tècniques d'Educació Infantil practicants. Al 1r cicle d'infantil, i provinents de l'Institut Mossèn Alcover, ens estan ajudant na Maria Isabel Torres Almodóvar, na Lluçia Mª Maimó Vaquer i n'Isabel Maria Mestre Martín. El seu període de pràctiques ha anat de l'1 de gener fins el 19 de març.

A partir del 4 de febrer rebé-

rem les estudiants de Magisteri Agustina Pons Rigo, que estigué amb nosaltres a la classe de 5 anys B fins el 14 de març, i Lídia Socias Puyol, que estigué a 1r A de primària fins el 29 de febrer. Ambdues provenien del Centre d'Ensenyament Superior Alberta Giménez.

DIADA DE LA NO VIOLÈNCIA I LA PAU

Un any més cel·lebrarem la Diada de la no violència i la Pau. Enguany es va dur a terme just el dia abans de la Rueta. Varen participar tots els alumnes del primer i segon cicle d'Infantil, els de l'Escoleta Municipal, els de Primària i els de secundària.

El primer cicle d'Infantil i l'Escoleta Municipal varen fer una sèrie d'actes en els propis centres, que consistien en un mural amb les mans de tots els alumnes estampades en colors i un rètol amb la paraula "Pau" feta de cotó. Finalment cantaren la cançó: Pau, visca la Pau.

El segon cicle d'Infantil i Primària varen fer una manifestació pacífica pel centre de Felanitx amb la

intenció de difondre pel poble el nostre esperit de tolerància i respecte. A la Font es va poder veure escrita la paraula "PAU" amb uns panells que els propis alumnes dissenyaren dins l'aula; la representació va estar amenitzada i acompanyada amb música de fons. Tot això es va completar amb unes pancartes penjades a la façana de la Casa de Cultura que ens recordaren aquells valors més necessaris per tenir una convivència pacífica.

Els alumnes d'ESO feren una activitat conjunta al pati de l'escola. Sota un fil musical basat en cançons de temàtica relacionada amb la pau, confeccionaren uns murals-collage per denunciar a través de fotografies, eslògans, dibuixos i altres manifestacions plàstiques les injustícies que ocorren a les societats contemporànies i les situacions bèl·liques que desgraciadament són notícia arreu del món. L'activitat esdevingué molt engrescadora i tothom, des de cada un dels grups, va participar amb una actitud molt positiva. Al final, es feren unes fotografies de tots els murals i de tots els participants.

CONFERÈNCIA DE FRANCESC BUSQUETS

Dilluns dia 25 de febrer a les 20:00 Francesc Busquets va oferir una conferència al Club Diario de Mallorca. Francesc Busquets, convidat per l'InfoCoop, és mestre i creador del Clic i del seu descendent el JavaClic, un programari pensat perquè el professorat pugui idear i materialitzar els seus propis materials. Francesc Busquets és al capdavant de l'equip que desenvolupa programari educatiu dins de la Secció de Tecnologies de l'Aprenentatge i el Coneixement de la Direcció General d'Innovació del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya, també és responsable del desenvolupament de la primera distribució de GNU/Linux a l'administració educativa catalana, la Lin-kat. En va fer la presentació la nostra companya Jerònima Muñoz.

FORMACIÓ PERMANENT

La cooperativa Es Lledoner ha organitzat dos cursos finançats per la CAIB i el Fons Social Europeu. Es tracta d'un curs de Llenguatge Linux i un altre d'Introducció a les Wikis. Una trentena de professors de tots els cicles s'hi han inscrit. Aquestes lliçons es perllongaran fins el proper curs escolar.

A part, Mª Antònia Vaquer Maimó ha fet el curs de Postproducció de vídeo digital, organitzat pel CEP de Manacor.

ANÀREM DE RUA

Aquest curs escolar Sa Rueta ens ha vingut molt més prest que els altres anys. I és que el calendari no perdona.

El tema que es va triar varen esser els Contes Clàssics: tot un repertori de personatges trets de les històries més conegudes varen sortir al carrer dia 31 del passat mes de gener. Hi havia animalons de tots els indrets i de tota casta, princeses delicades, soldats valents...tots plegats feren un riu de colors i sons per als carrers de la vila. Els nins de primer cicle d'educació infantil varen fer una ratada! Grisos i color de rosa, tots seguien les mestres desfressades de flautistes d'Hamelin. Just al darrera, moltes Blancaneus i un caramull de nanets de les aules de 5 anys, bota qui bota, sortien del seu bosc per mostrar-nos els seus vestits endiu-menjats. Na Caputxeta vermella es volia amagar del llop, però n'hi havia tants que els alumnes de primer de primària ens deixaren bocabadats. Els alumnes de segon, com a bons Soldadets de plom, no deixaven de vetllar per les seves princeses. I del més llunyà orient, els

alumnes de tercer evocaren el món de les mil i una nits amb n'Alí Babà i els 40 lladres. Amb uns nassos descomunals, els Pinotxos de quart, acompanyats per Geppetto, també volgueren esser-hi. Lady Marian no se separà en cap moment del seu Robin Hood. I és que els alumnes de cinquè tenien molt ben assumit el paper. I com a colofó a aquesta festa, els alumnes de sisè ens recrearen a través de les seves disfresses l'increïble món del Mag d'Oz. Conte contat, conte acabat!

CONCURS DE CREACIÓ DE CARTELL DE SA RUA 2008.

L'Ajuntament de Felanitx va convocar un concurs per a la creació del cartell de Sa Rua 2008, en el qual hi podien participar alumnes de 5è i 6è de primària dels centres educatius del municipi de Felanitx. La participació de la nostra escola no ha pogut ser més exitosa, ja que na Bàrbara Sitges Grimalt i na M^a del Mar Grimalt Pomar, ambdues alumnes de sisè han aconseguit el primer i el segon premi respectivament. La recompensa a tot el seu esforç han estat uns interessants premis: un reproductor mp3 i una

càmera digital-webcam. A més, la imatge del primer premi s'ha utilitzada com a cartell anunciador de Sa Rua de Felanitx 2008. L'acte Públic de lliurament de premis va tenir lloc dissabte dia 2 de febrer (en acabar sa Rua) a les 18:00 h. al Parc Municipal de Sa Torre.

GRUP A: Comparses i carrosses amb carrossa	1r Premi 600 Euros / 2n Premi 400 Euros 3r Premi 300 Euros / 4è Premi 150 Euros
GRUP B: Comparses sense carrossa	1r Premi 450 Euros / 2n Premi 300 Euros 3r Premi 150 Euros / 4è Premi 100 Euros
GRUP C: Còlegs i 1 a 10 persones	1r Premi 90 Euros / 2n Premi 70 Euros 3r Premi 50 Euros / 4è Premi 30 Euros

PER A INSCRIPCIONS A L'AJUNTAMENT FINS DIA 31 DE GENER

ACTIVITATS DE NATURA DINS L'AULA

Durant la darrera setmana de febrer, els alumnes de 2on cicle d'Educació Infantil i els d'Educació Primària participaren en unes activitats de natura que es dugueren a terme dins les aules, subvencionades per la Fundació Canyplant. Es varen desenvolupar dues modalitats d'activitat. La primera consistia en unes xerrades sobre la importància, els avantatges i inconvenients de

conviure amb una mascota. L'altra tipus era de caire més pràctic. Després d'una petita introducció, es va fer allò que s'anomena "toca, toca": els nins i nines pogueren tocar tot un seguit de rèptils (tortugues, serps, llargardaix, etc) i comprovar la seva docilitat. Tot i la por inicial, aquesta experiència esdevingué un èxit.

CAMPIONAT D'OPTIMIST

Diumenge dia 10 de febrer, l'alumne Alex Barceló Wiemeyer, de 5è de primària, va participar al campionat de Mallorca d'Optimist que va tenir lloc al Port de Pollença. Es va classificar en primer lloc en la categoria D. Enhorabona!

PORTADA DEL LLIBRET DE VIATGE A BARCELONA DE 6È

L'artista Sebastià Barceló Oliver ha estat l'autor de la portada de la revista dels alumnes de sisè que marxen aquest segon trimestre a

Barcelona. És costum que de tant en tant, artistes de la contrada col·laborin desinteressadament en aquesta mena de publicacions de l'escola, atorgant-los d'aquesta manera un caire artístic destacable.

XERRADES A L'ESO

Dia 17 de gener els alumnes de 3r d'ESO varen assistir a una xerrada al saló d'actes de l'escola, el títol d'aquesta conferència era "Com puc saber què vull ser de major" a càrrec de la UIB. L'objectiu és orientar l'alumnat en alguna de les professions que pot elegir, sempre tenint compte les seves preferències i afeccions.

Els alumnes de 4t d'ESO han assistit a una conferència organitzada per la UIB titulada "Motivació Universitària" aquesta xerrada té com a objectiu explicar la importàn-

cia que té fer estudis universitaris així com informar sobre la UIB.

Els alumnes de 1r d'ESO han rebut una xerrada sobre el tabaquisme i les seves conseqüències, aquesta xerrada s'ha fet extensiva a la resta de cursos de secundària, està organitzada per la Societat Balear de medicina Familiar i Comunitària, l'Associació Balear d'Infermeria Comunitària i el Col·legi Oficial d'Infermeria. La imparteix un metge i una infermera que és mare d'unes alumnes de la nostra escola, na Maria Estelrich.

FLAG-RUGBY

L'equip de Flag-Rugby de l'escola participa al campionat de Llevant amb l'IES Mossen Alcover i l'IES Na Camel·la; al campionat de Mallorca.

VIATGES D'ESTUDI I A NÚRIA

Aquest curs s'ha hagut de suspendre el viatge a Núria ja que els alumnes inscrits no arribaven al mínim necessari.

El viatge d'estudis de 4t es farà a Lisboa i serà el tercer trimestre.

PARTICIPACIÓ A CONCURSOS

Els alumnes de l'optativa d'Imatge i Expressió de 4t d'ESO participen a la VI mostra de vídeos de ficció Blanquerna.

Participen també al concurs de Cartells i còmics que organitza la campanya "Els joves diem no al tabac".

El diari el País organitza el concurs “El País de los estudiantes” 7ena edició. Els alumnes han d'elaborar i muntar un diari digital.

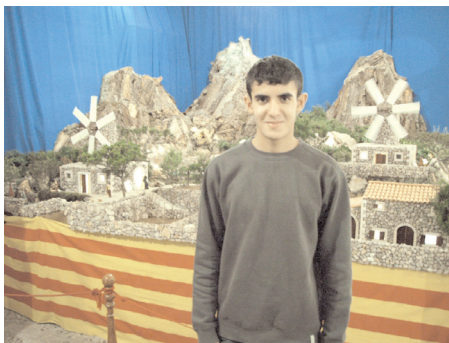
TALLER DE TEATRE

Els alumnes de 4t d'ESO de l'optativa de taller de teatre participen al programa Caixa escena i preparen una adaptació de l'obra *El Criat de dos amos*, de Goldoni.

Dia cinc de febrer es va celebrar l'enterro de la sardina com a cloenda de les festes de carnaval. Els alumnes de 4t d'ESO hi participen juntament amb el seu professor de teatre en Xisco Olivares i aprofitaren l'esdeveniment per vendre coques pel Viatge d'Estudis

1r PREMI DE BETLEMS

El mes de desembre de 2006, Antoni Mestre Soler, alumne de tercer d'ESO, va guanyar el primer premi de Betlems que organitzà el Centre Cultural de Felanitx. Cal destacar que ell mateix es va fer càrrec de dissenyar i construir totes les peces, una per una, tenint molta cura dels detalls. Tal i com és cos-

tum, aquest darrer Nadal ha fet el muntatge del seu betlem guanyador a la Casa de Cultura on hi ha restat exposat durant totes les festes. Enhorabona!

FE D'ERRATES

A l'anterior número de la revista hi va haver unes errades. A l'apartat on es parlava del festival de Nadal es van ometre per descuit els llinatges d'alguns dels músics que hi col·laboraren. Per solventar aquesta ensopegada, tornam reescriure correctament les dades de cada un d'ells:

Piano: Joan Jaume Oliver, Marta Barceló, Neus Mas, M^a del Mar Grimalt, Margalida Roig.

Clarinet: Guadalupe Vidal, Pau Vidal, Mª Antònia Nicolau,

Trombó: Mireia Casasayas

Saxo: Maria Santandreu, Carles Medina, Margalida Mesquida, Guillem Mas, Marcel Lozano.

Guitarra: M^a del Mar Grimalt.

Flauta: Margalida Roig, Margalida Monserrat, Francina Círia

Percussió: Andreu Gonzàlez

Bateria: Xavier Antich, Jordi Sansó

Oboè: Aina Medina

Trompa: Maria Servera

Bombardí: Salvador Trobat

Trompeta: Jaume Bennàsar.

IMPORTÀNCIA DE L'ACTIVITAT FÍSICA DURANT L'ETAPA ESCOLAR I LES SEVES CONNOTACIONS EDUCATIVES

L'Educació Física és una pràctica escolar integrada obligatòriament en el sistema educatiu. És un dels elements de l'activitat escolar dels joves que més en condiciona els futurs hàbits.

L'estructuració de l'Educació Física en el període de l'escolarització, i al llarg de tota la vida, és una necessitat ineludible del moment actual; evidentment hi ha, avui dia, una consciència col·lectiva en aquest sentit. La pràctica d'exercici físic ha d'ésser part integrant de la vida de les persones i, a les primeres edats, ha de funcionar com un ajut indispensable per a un progressiu desen-

volupament i una millor configuració de la constitució física.

Ineludiblement a l'escola li correspon un paper important en l'orientació i desenvolupament de l'exercici físic, que s'ha d'integrar en els programes educacionals en una justa proporció.

És evident que l'actual sistema educatiu encara no dona resposta a les necessitats reals i als interessos que exigeix la societat actual. Pensam que cal potenciar, dins l'estructura educativa, les àrees que intervenen en la vida real dels nins, en el desenvolupament integral de les persones i, que com l'Educació Física, incideixen a viure el propi cos i conèixer-ne les possibilitats, a més de millorar la salut, fomentar hàbits d'higiene i d'alimentació sana i equilibrada.

Ara bé, l'activitat física i l'esport que es fan en el medi escolar són educatius?. Referent a aquest punt, cal assenyalar que l'esport escolar es presenta com un model reduït del macromodel esportiu vigent. Es copien les regles, normes, objectius i entrenaments dels esports de competició. Aquest és un fet acceptat en la iniciació dels joves cap a una pràctica esportiva.

Obviament, els entrenadors es preocupen més de la victòria que de la diversió i l'e-

ducació dels nins. A més, també podríem parlar de les conductes d'alguns pares i entrenadors durant el desenvolupament de les competicions. Es fàcil veure com insulten

L'activitat física i l'esport que es fan en el medi escolar són educatius?

els àrbitres, criden, s'enfaden etc. No tots els jugadors participen en el desenvolupament dels partits, ja que normalment només juguen els

Es parla molt dels efectes educatius de l'esport, però hom actua poc en l'intent d'aconseguir educar

millors i, si el reglament exigeix que juguin tots, surten trenta segons i ja han complit. És legal, però no és educatiu.

La participació en activitats físiques i esportives no constitueix una garantia per a l'aprenentatge de destreses físiques, la formació del caràcter o l'adquisició de l'esportivitat.

L'activitat física en si mateixa no educa els joves, els efectes pedagògics depenen de la situació creada en l'entorn de l'activitat esportiva i de la interacció determinada en gran mesura per l'entrenador.

Es parla molt dels efectes educatius de l'esport, però hom actua poc en l'intent d'aconseguir educar. Existeix un abisme entre allò que es diu i allò que es fa.

Es fa palès que s'hauria de replantejar la iniciació esportiva, el plantejament dels entrenadors, dels pares i els models d'esports que volem. No oblidem que el nin transfereix hàbits i si per guanyar un partit és lícit fer qualsevol cosa, la transferència a la vida real pot ser molt perjudicial.

Ara bé, l'activitat física no és bona o dolenta en termes absoluts, és el tipus de pràctica la que acon-

segueix uns o altres objectius i interessos que poden beneficiar les persones. Per tant, la disposició extrínseca que té l'esport pot ésser utilitzada amb una forta connotació educativa.

L'activitat física té un valor social que transmet codis i conductes. Els alumnes aprenen, creixen, adquireixen destreses que els permeten interactuar positivament amb la societat.

Així mateix, l'esport presenta valors socials, ja que sempre és actiu. Aquesta activitat s'ha d'aprofitar per preparar les persones cap a una vida activa; relaciona els nins amb els adults; permet transferir l'educació social adulta i es produeix una interacció entre les possibilitats dels nins i els seus interessos durant la pràctica esportiva i els interessos dels adults, al mateix

L'activitat física no és bona o dolenta en termes absoluts, és el tipus de pràctica la que aconseguix uns o altres objectius.

temps que presenta unes regles que s'han de respectar. Els nins han de respectar les decisions dels altres, tot construint una estructura dialèctica.

El model esportiu que difonen actualment els mitjans de comunicació exerceix una influència sobre les activitats físicoesportives dels escolars. Per a nosaltres el model elitista, competitiu i de rendiment,

vigent durant molts d'anys, s'ha de substituir per un model recreatiu no competitiu que doni sortida als interessos reals dels joves i que faciliti el guany.

Aquest fet facilitarà i motivarà la personalització de l'experiència de l'alumne en qualsevol activitat física, de manera que tindrà un significat per a ell, i els seus esforços reflectiran qualque signe d'èxit. És essencial que els joves tinguin l'oportunitat de trobar activitats físiques que impliquin experiències positives.

L'Educació Física hauria de respondre a altres esquemes; la seva finalitat és educativa; pot emprar l'esport com una eina per aconseguir els seus objectius, però aquests són uns altres. No obstant, aquesta imatge esportivitzada de les activitats físiques de l'escola està profundament arrelada en la ment de molts de mestres i creiem que és un dels impediments actuals més grans per aconseguir un bon desenvolupament de l'Educació Física escolar.

En conseqüència, pensam que l'Educació Física no s'ha de substituir mai per l'esport. Com a alternativa ha de proposar activitats per a la millora de la salut; acceptar les possibilitats i limitacions pròpies i les dels altres; aprendre actituds positives davant la victòria o la derrota. Així, tenint en compte aquests factors, els mestres estam obligats a proporcionar les accions docents necessàries per permetre el desenvolupament i la millora de l'educació dels nostres alumnes.

Pere Palou Sampol

PERE PALOU és llicenciat en Ciències de l'Activitat Física i l'Esport per l'INEFC de Barcelona.

Imparteix classes a la Facultat d'Educació de la Universitat des de l'any 1987, i des de l'any 1993 a l'especialitat d'Educació Física concretament.

Amb tota una vida dedicada a l'activitat física i a l'esport, la seva llista de mèrits és molt extensa. Ha dut a terme multitud de projectes d'investigació i ha assistit a congressos, sovint ha actuat com a director o autor.

Les seves nombroses publicacions criden l'atenció per la diversitat de temàtiques tractades, sempre amb una visió constructivista i analítica de l'activitat física i l'esport. L'àmbit escolar i curricular, turístic, esportiu, social, motivacional, de la salut o de les Necessitats Educatives Especials, suposen alguns exemples de la línia discursiva que l'autor plasma en les seves divulgacions científiques.

Actualment dirigeix l'Equip d'Investigació de Ciències de l'Activitat Física i l'Esport de la Universitat de les Illes Balears.

EL MEU TEMPS DE COL·LEGI A SANT ALFONS

El temps passa sense donar-nos opció a tornar enrere, això és una veritat incontestable, potser massa evident, però ho dic perquè normalment anem avançant en el nostre camí sense adonar-nos d'allò que deixem a les voreres, i que al mateix temps és el que forma la nostra manera de ser.

Afortunadament, el destí, de tant en tant, et dona una oportunitat per fer una petita aturada a aquest incert camí i donar una ullada cap enrere, i un se n'adona que hi ha moltes coses que dormen a la memòria, que es creuen oblidades, però que l'únic que fan es esperar el seu moment per a renàixer i fer-nos, com fa el bon perfum i la bona música, tornar a viure en temps i llocs que ja han passat.

És el cas de l'oportunitat que hem donen aquestes línies per tornar, només per uns moments, al meu temps de col·legi a Sant Alfons.

Allò primer que sent son críts i

rialles de pati, una memòria molt més lleugera de records que ara i un món més gran.

Els meus objectius fonamentals eren arribar a classe d'hora, dur els deures mínimament enlestits i passar el més desapercbut possible als torns de preguntes durant la lliçó, així com continuar amb les quimeres impossibles i les aventures arriscades que en secret planejava amb els meus primers amics.

Qualsevol lloc era adient, la gran escala que ens duia a les aules, l'enorme pati que ens servia d'escenari previ per a la vida que ens esperava fora, la companyia muda del majestuós pou o aquell racó a on ens iniciàvem sense saber-ho en les nostres relacions socials amb els primers batecs incontrolats del nostre jove cor i aquelles baralles que com a molt ens servien per a mantenir estalvi l'honor del nostre equip favorit de futbol.

El pati tenia gust i olor de pa amb oli torrat al foc de la cuina, una cosa impensable avui en dia, i amb una finestra que es convertia en tenda de "xutxeries", diuen els meus germans grans que inclús temps enrere hi va haver un "pin ball" al pati...

Eren temps en que certament es feia molt més fàcil plorar i riure i a on un grup de persones s'encarregava de començar a esculpir la nostra formació i a cimentar les bases a on aniríem construint les nostres personalitats adultes, dit així i amb la perspectiva del temps un se n'adona de la gran responsabilitat que

suposa l'ensenyança i el repte que representa per als professors.

Els meus que varen ser els nostres i els únics en aquell temps tenien el títol irrevocable de "Don", alguns fumaven a classe i utilitzaven el català a pesar que els llibres eren en castellà, i si arribava un alumne de fora es parlava castellà el temps suficient perquè el nouvingut conegués la nova llengua. Aquests professors m'ensenyaren moltes lliçons que per desgràcia he oblidat, però des del seu quefer diari, i moltes vegades des de fora dels llibres de text, m'ensenyaren altres que no oblidaré mai; don Miquel Riera ens contava la vida dels grans escriptors com si d'una apassionant història es tractés i avui els llibres formen part de la meua vida quotidiana com a font de cultura i informació.

Don Guillem Bonet ens va donar una perspectiva de la història i ens va crear la consciència de la part del món i del temps que ens havia tocat ocupar, avui se'm fa impensable viure sense una perspectiva històrica i social.

Don Toni Massot com a professor de ciències naturals ens va ensenyar que la natura que ens envolta és tot un univers per descobrir i respectar, i el que és més important, el

lloc a on es fa possible la nostra vida. D'altra banda era el director i va ser el meu primer

contacte amb l'autoritat, era preferible no haver d'anar davant la seva presència si un havia fet qualche desastre infantil...

Amb Don Toni Maimó vaig aconseguir que ara quan em demanen si parlo francès, dic "un petit peu" i els inicis d'aquesta relació que mantinc amb la tan maltractada llengua catalana tant pels seus cuidadors com pels detractors, pot ser necessiten una mica d'aquell garrot que guardava Don Toni.

Mª Antònia Obrador als meus primers dibuixos tècnics ja hem va fer adonar-me que mai seria un excel·lent arquitecte o delineant, no es pot estar per tot...

Don Toni Sagrera "Xorret", crec que personificava l'estereotip de mestre, distant i autoritari, però al mateix temps paternalista, amb la complicada missió que un nin s'interessés per les matemàtiques.

Xisca Tirado, era la professora de música, i a més a ella li dec els meus primers acords de guitarra, mai li estaré suficientment agraït, però aquest és un altre cantar...

Lucía Hernández i Bàrbara Antic tenien una labor més agraïda pels alumnes com era l'educació

física i les “manuals” respectivament, moments una miqueta més distesos durant el curs.

I per damunt de tots ells amb l'autoritat del temps i la serenitat, es trobava el “Padre Duràn” una figura sempre present a la escola que ens va demostrar que un pot viure amb l'amabilitat com a bandera. Al cel sia.

El temps va passar aviat i després arribaren la música i els mitjans de comunicació, activitats a les quals ara estic dedicant tot el meu temps, i que m'apassionen, però hi ha dies en què vos puc assegurar que tornaria a aixecar-me a les vuit del mati, berenaria el “cola cao” preparat per ma mare i aniria a Sant Alfons a “formar” al pati abans d'entrar a classe, però no fa molt amb motiu de les festes de nadal vaig tornar al col·legi a veure el meu nebot cantar nades i quan vaig entrar, em vaig sentir una mica estrany, fora de lloc, ho vaig veure tot més petit, el pati, l'escala, el pou... fins que vaig adonar-me que no havia canviat res, no hi havia res que fos més petit, tot estava igual, tot manco una cosa, era jo el que era més gran...

Als meus mestres i als meus companys de Sant Alfons, de tot cor, gràcies, per haver format part de la meva infància.

Valentín Mendoza

VALENTÍN MENDOZA és felanitxer. Des de fa més de 10 anys treballa en diversos mitjans de comunicació, però és a la ràdio on ha invertit més hores del seu temps. Actualment dirigeix i presenta a Localia TVI un magazín titulat The cop & Volta. Però aquest caire periodístic no és l'única activitat que desenvolupa. Valentín Mendoza és cantant i compositor alhora. En les seves cançons transmet una visió positiva de la vida a través d'una música molt aferradissa. No de bades, té ja en el mercat tres Cds: Permis per estimar-te, De un tiempo incierto i Els vents de la paraula. Cal esmentar que en aquest darrer, ha sabut combinar la música amb una selecció de poemes d'autors de les Illes Balears i l'ha presentat al mercat amb un llibret interior il·lustrat pel pintor felanitxer Biel Mestre Oliver. A més, compta amb el suport de la Direcció General de Política Lingüística i de la de Cultura del Govern de les Illes Balears.

LA CARA I LA CREU DE L'ESPORT

Aquest trimestre comentarem un assumpte actual i controvertit; parlarem de l'esport. Som conscients que és un tema molt ampli i a la vegada polèmic, ja que els aspectes positius són molts, però, és un fet constatat que també en duu aparellats alguns de negatius, moltes cares de la mateixa moneda. La nostra intenció no és moralitzar ni instruir sinó únicament obrir un espai de reflexió i discussió d'un tema actual i sobretot per les repercussions i per la influència que té en els nins i joves.

A l'hora de documentar-nos sobre aquest tema ens hem trobat amb gran quantitat d'informació, tant sobre els aspectes positius com negatius de l'esport, que ara tractarem de resumir i comentar, destacant el que més ens ha cridat l'atenció.

<<L'esport té un enorme potencial per assolir el desenvolupament dels pobles i contribuir a fomentar una Cultura de Pau>>

Començarem pels aspectes positius que són diversos i es poden enfocar des de sectors diferents. Des d'eines d'unió entre pobles i cultures fins a considerar-se una activitat vital pel desenvolupament tant físic com psicològic dels individus. El paper que juga l'esport dins la societat actual és importantíssim, i sens dubte, un eix en

què es concentren una gran diversitat d'interessos, d'on, tal vega-

da, sorgeixin interpretacions diferents i efectes no tan beneficiosos, si bé aquests darrers no són inherents a l'esport en sí, sinó a les circumstàncies o context que l'envolta.

L'esport té un enorme potencial per assolir el desenvolupament dels pobles i contribuir a fomentar una Cultura de la Pau. Per aconseguir-ho és imprescindible transmetre els seus

valors mitjançant l'educació “ La riquesa d'un país és l'educació i, en aquest sentit, l'esport exerceix un paper important per assolir el desenvolupament. Els valors de l'olimpisme són una lliçó per a la vida i han de ser el punt de referència per als joves. És una crida a la unió dels pobles, a la Pau” (Juan Antonio Samaranch).

Els valors olímpics que la pràctica esportiva pregona com són ara el respecte, la tolerància, l'esperit de sacrifici, la integració, el diàleg i el joc net

minuir la tensió acumulada, una tècnica de relaxació, un element de contrast i d'equilibri físic i mental.

Al mateix temps, ha de ser un mitjà educatiu, un remei perfecte per a les deficiències educatives de les societats, una forma de ser millor, un factor de prevenció de les drogodependències i els hàbits nocius, un element indiscutible en la formació integral de la persona i un condiment necessari per a ser considerat un ciutadà sa i saludable. L'esport ens reuneix, ens aglutina, ens

<<Aleshores, perquè l'esport que esdevé la millor eina educativa, pot convertir-se en un element de violència i d'agressivitat incontrolada?>>

són valors que l'educació ha de transmetre i això es pot aconseguir amb l'ajuda de l'esport.

L'esport actua com a contrapès de la globalització; estableix un model d'educació física que forma l'ésser humà de manera íntegra. En països on les polítiques tradicionals per aconseguir la integració, el desenvolupament i la finalització dels conflictes no han tingut resultats favorables, l'esport s'ha constituït com l'únic vehicle capaç de fomentar aquests canvis.

Cal reconèixer i adonar-se de la importància que té el fenomen esportiu en l'actualitat, tant a nivell sociològic, polític com econòmic.

L'esport és un excel·lent mitjà terapèutic i a la vegada un relaxant muscular fantàstic que ens ajuda a dis-

possibilita créixer com a cultura, conèixer altres cultures, altres formes de vida, altres països, altres persones, ens ajuda a divertir-nos i a passar una bona estona.

Els esports ajuden els nins a desenvolupar capacitats físiques, a fer exercici, a socialitzar-se, a divertir-se, a aprendre a jugar formant part d'un equip, aprendre a jugar net i a millorar l'autoestima. Practicar un esport des de la infància ajuda a reafirmar la personalitat, a formar bons hàbits i a crear una disciplina. En resum, estar sa és un dels resultats inequívocs d'un esport practicat correctament, que permetrà als nins i adults tenir una millor qualitat de vida .

Aleshores, perquè l'esport que esdevé la millor eina educativa, pot

convertir-se en un element de violència i d'agressivitat incontrolada?

<<És imprescindible recordar que les actituds i els comportaments que s'ensenyen als nins a l'esport perduraran al llarg de la seva vida d'adults>>

La creu de l'esport suscita, també, multitud d'opinions que oscil·len des d'interessos econòmics desorbitats que enrevolten l'esport d'elit, passant per mitjans de comunicació a la persecució de la màxima audiència per sobre de la qualitat informativa fins a una manca de valors i normes que caracteritza la nostra societat actual.

L'economia de mercat, que cada cop més domina l'ètica esportiva, la discriminació i la manca de capacitat per integrar les minories, la violència que es trasllada als espectacles esportius, l'explotació sanitària i econòmica dels esportistes i el dopatge amb totes les seves conseqüències, tot plegat atorga a l'esport el seu caire més rebutjable.

Segons l'opinió de Jaume Curbet (Director de l'Observatori del Risc a l'esport) l'esport i la violència mantenen una relació ambivalent però estreta, en particular, en un dels fenòmens més destacats del segle XXI: el futbol. La violència al futbol com a fenomen exògen a la pròpia pràctica esportiva, apareix a Europa durant els anys seixanta. El resultat d'aquest fenomen, entre d'altres, és aquest: més de 1500 morts en estadis esportius als darrers

trenta anys. En un primer moment la lluita contra la violència es va centrar a les infraestructures dels estadis i en l'organització de les activitats esportives, que ha conduït a una important reducció de la violència dins els estadis, però els comportaments violents no s'han pogut eliminar i s'han traslladat als seus voltants, i es produeixen abans i després dels partits.

“ El futbol és la guerra en pantalons curts” d'aquesta manera ja veia aquest esport a mitjans dels anys seixanta Willi Schulz un dels millors jugadors que ha tingut l'Hamburg . Més de quaranta anys després, aquesta guerra segueix convulsionant gairebé diàriament l'esport més popular del món, que és capaç d'agermanar els més acèrrims enemics o de radicalitzar el més inofensiu dels afeccionats. (Extret de l'exposició “Passión en las gradas” que es pot visitar fins el 20 d'abril a l'Espai cultural de Caja Madrid, Plaça de Catalunya 9, Barcelona)

<<L'esport és un excel·lent mitjà terapèutic i a la vegada un relaxant muscular fantàstic que ens ajuda a disminuir la tensió acumulada, una tècnica de relaxació, un element de contrast i d'equilibri físic i mental>>

Per altra banda al voltant dels grans clubs de futbol s'han anat creant tota una sèrie de grups vandàlics organitzats, que han trobat en el seguiment violent de l'esport una forma de diversió i difusió de la seva ideologia. De

fet, durant una llarga època el mateixos clubs de futbol han alimentat i protegit aquests grups per diferents motius. Però darrerament es van introduint canvis importants, com és ara l'expulsió d'aquests grups dels estadis, si bé en alguns casos algunes entitats responsables són encara molt tolerants amb les reincidències.

<<Al voltant dels grans clubs de futbol s'han anat creant tota una sèrie de grups vandàlics organitzats, que han trobat en el seguiment violent de l'esport una forma de diversió i difusió de la seva ideologia>>

Deixant de banda les grans competicions, a l'esport escolar es donen sovint també conductes poc enriquidores. L'actitud competitiva i d'alta tensió per guanyar per sobre de tot, ha creat un ambient poc saludable, i és imprescindible recordar que les actituds i els comportaments que s'ensenyen als nins a l'esport perduraran al llarg de la seva vida d'adults. Per tant és imprescindible tenir una especial cura en aquest tipus d'activitats i en allò que els nins i joves n'extreuen. S'ha de potenciar l'esportivitat per sobre de l'èxit.

Segons Marco Antonio Luque, psicòleg i entrenador d'atletisme, un altre problema actual relacionat amb l'esport és el privilegi que la nostra societat dona a l'esport competitiu, marcat per l'èxit, deixant la part lúdica a un segon pla i eliminant-la de la pràctica esportiva.

A l'hora de triar l'esport adequat

hem de tenir present que: "Tenir èxit no és el mateix que guanyar i fracassar no és el mateix que perdre"

Els pares poden jugar un rol positiu o negatiu: la presió per l'èxit és un dels aspectes negatius que els pares exerceixen sovint, exigint en molts de casos, que els seus fills realitzin els seus somnis frustrats. No s'ha d'oblidar mai que "Els nins no són petits adults", sino que han de ser entrenats d'acord amb la seva edat i desenvolupament físic i psicològic.

Fins aquí us hem presentat una mostra de la diversitat d'informació que hem recollit, però som conscients que això només és un breu "aperitiu" de tot el que pot donar de sí aquest tema, per això hem pensat que en continuarem parlant al proper número. Mentrestant ens agradaria conèixer la vostra opinió sobre el tema i us agrairíem que deixàssiu els vostres comentaris a la pàgina principal de la nostra WIKI.lledoner.com a l'apartat d'àrees, secció Departament d'Orientació (curs 2007-2008).

Referències bibliogràfiques:

www.familymanagement.com
<http://esportmagister.com>
www.barcelona2004.org
<http://xtec.es/recursos>
<http://www.joves.net>
<http://www.socialistes.cat>
<http://antalya.uab.es>

HEM ANAT A LA RUETA

Els nins de l'escoleta hem anat a la rueta... Ens ha sortit una glosa! Ha estat molt divertit, tot i que alguns ho hem passat un poquet malament, ja que això de deixar els nostres pares i passejar veient tanta gent que ens mira no ens agrada gaire.

Enguany el tema de la rueta han estat Els contes tradicionals, el que més ens agrada sentir als petitons. Són històries meravelloses on hi ha personatges tant divertits i fantàstics com \square princeses, nanets, homes de llauna i de palla, lleons, llops...; nosaltres hem format part d'un d'aquests contes, el qual s'anomena "El Flautista de Hamelin". Per anar ben ambientats amb la història ens hem vestit de ratetes de color gris i de color de rosa, quina ratada!

Per entendre tot aquest enrenou, les nostres mestres ens han estat preparant durant tota la setmana. Ens

han contat el conte i hem vist les nostres disfresses. Malgrat tota aquesta feinada, encara ens hem espantat un poquet quan les hem vistes vestides amb uns capells punxaguts. Al final hem rigut tots plegats quan hem entès que totes anaven disfressades de Flautista. Anaven tan quapes...

El moment més tràgic ha estat quan els pares ens han deixat a la Placa de ses Torretes. Estàvem envoltats de tanta gent que ens mirava i que reia que ens ha entrat una por espantosa (i això que les educadores ens ho varen explicar tot a classe durant la setmana). Finalment, quan la cordeta s'ha posat en marxa i hem caminat, l'exglai ha passat i ens ho hem passat molt bé, a més a més, ens han donat caramels de tan bé que ho hem fet.

DIA DE LA PAU

Aquest any els més petits de l'escola també hem volgut celebrar el Dia de la Pau, per això hem fet un mural amb les nostres mans i hem cantat la cançó de la Pau.

Les nostres educadores ens han intentat explicar què és la Pau i nosaltres hem escoltat amb molta atenció. I després d'haver après tantes coses i d'haver reflexionat una miqueta, hem arribat a la conclusió de que no ens barallarem més i farem molta bondat; ara ja només falta veure si ho complirem.

SANT ANTONI

Ja hem encetat de ple el 2ⁿ trimestre amb una velocitat al·lucinant de festes i tradicions: St. Antoni, Diada de la Pau, Rueta, Corema i enllestir-nos per les festes de Pasqua. Aquesta vegada els nins de l'escoleta ens hem engrescat a fer una petita feina de recerca amb la col·laboració dels nostres pares, padrins, germans, ...

Aquesta tasca ha consistit a demanar cançons, dites i gloses de St. Antoni i, la veritat, ha estat bastant interessant i engrescador, tant per a nosaltres com per als mestres, ja que hem estat capaços d'aconseguir-ne de molt gracioses i no tan conegudes. Aquí en teniu un petit recull:

Aina González Jerez

*En el cel hi ha sa LLuna
hi ha estels de tots colors
Sant Antoni guardau-nos
que no caiguem de sa mula*

*Sant Antoni és una Sant vell
té sabates de gamussa
i no es pot mantenir ell
i vol mantenir sa cussa*

*Sant Antoni va per mar
tocant una guitarreta
i amb sa seva cançoneta
tots el peixos fa ballar*

*Sant Antoni i el dimoni
torraven botifarrons;
de tant de foc que encengueren
se varen cremar els calcons*

*I així podríem seguir
amb moltes i moltes pàgines
però hem decidit no seguir
i desitjar-vos bones festes*

MOLTS D'ANYS!

sant antoni

13

Llorenç Nicolau Sagrera

Angels Fiol Bonnin

DE GRAM VULL ÉSSER...

Vull ésser futbolista perquè m'agrada molt. Així podré ser famós perquè seré molt bo i jugaré a me, el Madrid.

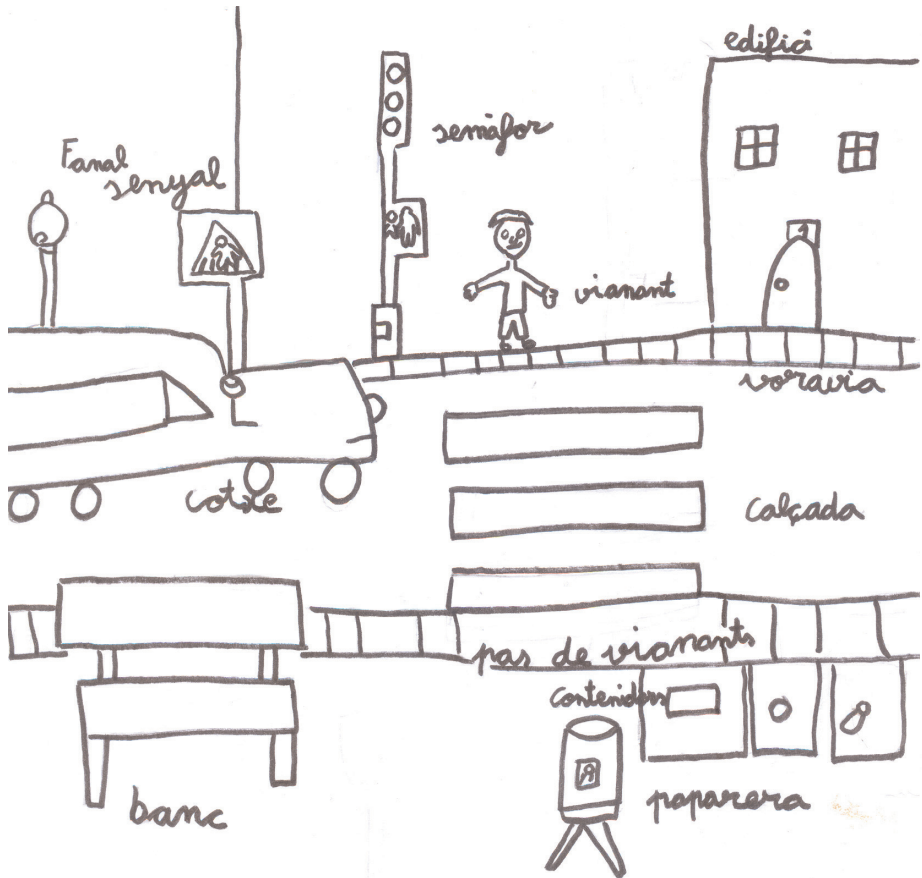
Hola som na Nadine i jo seré professora de ball i ensenyaré a ballar i segur que me tocaran nms que ballin molt bé. Seré sa mestra més bona i ballarem Hip-Hop.

Jo vull ésser policia però primer he d'aprendre molt però jo no posaré multes jo aniré amb el cotxe i els que se portin malament les duré a la presó

Nadine Barceló
Luis Borrueco
1º A

A la classe de 12 hem après els elements del carrer, quines persones treballen al carrer, també per on hem de travessar i moltes altres coses.

Maneliza Cresta Hidalgo Tabula
1^r B

A la classe hem treballat els conceptes d'*oasi* i *desert* i la mestra ens ha demanat que féssim una petita història per veure si ho havíem entès; aquests en són alguns exemples:

En el desert hi havia un oasi i un camell va passar per allà i es va beure l'aigua. L'aigua del desert va ser dolenta i el pobre camell es va morir.

Albert Armijo

Un home travessava un desert amb el seu camell. L'home tenia molta set i no tenia aigua per beure. Se varen posar a caminar i caminar fins que varen trobar un oasi amb molta d'aigua i palmeres.

Glòria Binimelis

Hi havia una vegada un camell molt vell que vivia en un desert. Tenia una gepa on emmagatzemava l'aigua, però un dia tenia molta set i va caminar i caminar... fins que va trobar un oasi i va beure aigua.

Jesús Checa

El desert és molt gran i allà hi fa molta calor. Un dia un camell tenia molta set i estava molt cansat. Va arribar a un oasi on hi havia moltes palmeres i va trobar aigua i va poder beure.

Apol·lònia Cerdà

Un camell anava pel desert, caminava i caminava molt perquè necessitava molt de menjar i al final va trobar un petit oasi on hi havia moltíssima aigua i li varen dir: -ho has fet molt bé.

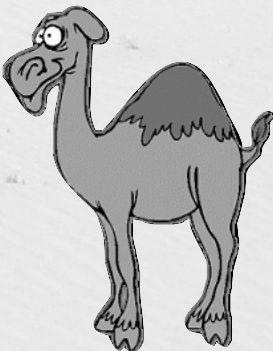
Maria Agüera

Jo tenc un amic que un dia se'n va anar de viatge pel desert i me va contar que allà hi ha molt poca aigua i per això els camells són molt abundants i l'única ombra que hi ha són els oasi.

Xavier Bordoy

Un camell no tenia aigua i estava molt cansat i va veure un oasi en el desert i va anar-hi i va beure molta d'aigua.

Marina Adrover

Les Beneïdes

Els cavalls, conills, oans, serps i altres animals passen per davant el capellà i Sant Antoni que és el seu patró, es tira aigua beneïda.

Després passen les escoles de Joan Capó, Sant Alfons i ses escoles de ball mallorquí amb els pagesos que canten ballen i reciten glosses.

Finalment passen les carrosses dedicades als animals i feines de forquilla.

Guillem Mestre Mas
2ⁿ B

Maria Antònia Roig Muñoz
2n B

Els Foguerons i dimonis

Els foguerons són una tradició mallorquina. Em agrada molt veure els dimonis que corren pels carrers en foc i en els foguerons tenim botigarrons, llanquarissers i llom, i ho passem molt bé. A Palma fan una festa i fan una aigua foc que és molt guapa. A Manacor i a sa Pobla fan molta de festa, però a mi sa més m'agrada és sa de Felanitx perquè és el meu poble.

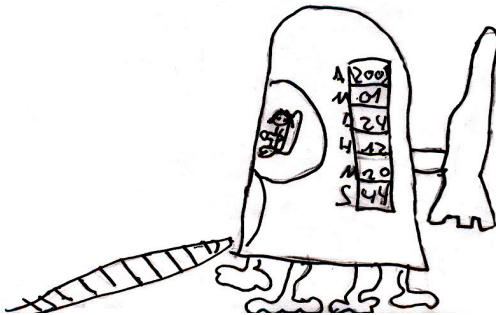
Mª Antònia Palmer
2ⁿ B

Manuel Nicolau López
2ⁿ B

EL NÍN QUE VIATJA PEL TEMPS

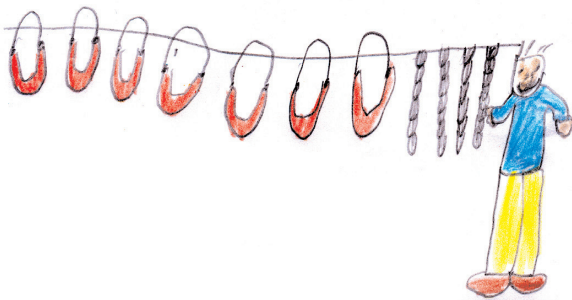
Hi havia una noia que un dia havia viatjat al passat perquè havia cregut en un examen i no pensava que el seu tío era inventor i que l'amèria a veure al seu treball. Li va dir a la seva mare: — Mare Mare! quant anirem a veure al tío. I la mare li respongué: — Demà fill perquè ho vols saber? I li respon: — per res mare. Va passar el dia i era demà i el nín quan va veure avui, li demanà al seu tío: — Tío Tío pots fer una màquina del temps? I el seu tío li diu: — Si ho puc, farei la màquina del temps. Va passar una setmana i el tío el va cridar per telèfon i li diu: — Ità la tens feta. El nín li diu: — A què, la màquina del temps? i el seu tío li diu: — Pues clar que sí, i el nín de tanta alegria crida diguent bríem que guai! I li demanà a la mare — Mare Mare he d'anar al treball del tío com normalment. I quant veiem avui, el nín ràpidament la va veure i a més de viatjar al passat va viatjar al futur i ve veure de gran i que ja tenia fills i diu: — Uups he viatjat al futur, millor que torni a començar. I a la fi va viatjar al passat i a més de jugar a la consola es va posar a estudiar i va aprovar l'examen.

Aina Grimalt Crespo
3r A

Les Matances

El dia de les Matances els homes se aixequen molt prest per agafar el porc i després matarlo, les dones comencen a fer un poc de menjar i cafes. La gent va arribant poca a poca. Els homes rasquen el porc llavant-li tota sa brutor, quant han acabat el comencen a xapar pel mig, li treuen els budells i les dones ja tenen una tasca de fer los nets s'hen van a la ca milla amb un bon brazer de caliu i comencen a casir els budells. Entre i entre besenant de fritt i després tornen a la feina. Les cuineres comencen a preparar, el dinar, els més petits jugeni els homes fan trossos de la carn. Quant han triat la carn li posen espèsies i després la tasten sofregint-la, quant ja està a part comencen a omplir les sobressades, els talecs, les llangonises, els boti, farronsi els carnallots. Les cuineres ofereixen cafes i licors, galletes mentres van acabant d'omplir ses dones. Van posant taula i quant han acabat dinen d'un bon arròs de matances i Pilotes de car i ja quant han acabat de dinar totom sen van a casa seva.

Bel Mª Oliver Mas
3^r B

LES MATANCES

Ja ha arribat la tardor i amb ella les matances, i jo ara vos contaré com varen anar les de ca la meva tia.

Ens aixecàrem a les sis i quart del matí, amb un bon fred, per matar el porc a les set. Ja començava a sortir el sol. Els homes el varen matar i tot seguit el flamejaren per llevar-li els pèls i fer-lo ben net. Després començaren a escorxar i fer trossos de la seva carn, unes parts van als botifarrons, unes altres als camaiots, altres a la sobrassada, llonganisses i talecs. També es fa ventresca i es deixen trossos de carn per menjar. Els ossos del porc es posen dins una alfàbia amb aigua i sal per conservar-los tot l'any.

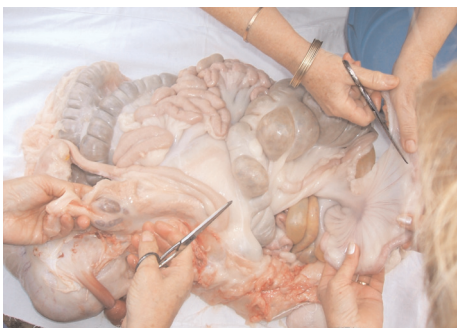
Mentres els homes fan tot això, les dones fan els budells nets per després posar-hi la sobrassada, botifarrons...

Quan s'ha separat tota la carn, es capola, avui en dia es fa amb una màquina elèctrica i fan molta via, però abans s'havia de fer manualment, els homes feien rodar la màquina i acabaven ben cansats. Després es trempa tot això al gust de la casa, a alguns els agrada més coent i altres no tant. I a omplir s'ha dit, que encara queda una estona de feina!

Aquest dia també dins la cuina hi ha molta de feina, i les cuineres preparen els menjars típics de les matances: frit de sang, fetge amb salsa, carn i ventresca amb patates frites, i per sopar un bon arròs i unes bones pilotes, que després de tanta feina, un bon menjar és agraït.

Els qui de veres ens ho passam bé a les matances som els nins, jugam tot el dia, i els grans en canvi a fer feina s'ha dit! Que hem d'omplir el rebost per tot l'any!

Margalida Mesquida Artigues.
5è B

Aquí teniu dues mostres d'activitats de llenguatge realitzades pels alumnes de 4^è de primària: una expressió escrita i uns cartells publicitaris.

El museu de Sant Carles

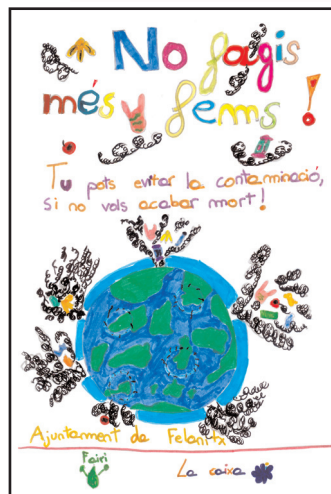
El museu de Sant Carles es troba a Palma. És un lloc on pots veure armes i vestits de militars, de molts de països i d'èpoques diferents. Quan entres et trobes dins un pati interior on hi ha accés a quasi totes les sales. Les sales estaven enumerades. A cada sala hi trovarem una cosa diferent per exemple: A una sala hi havia vestits de militars a una altre llances, a una altre escopetes i en una sala hi havia una mageta molt grossa era un camp de batalla que et mostrava els exèrcits com lluitaven.

Al pati hi havia unes escales que duïen a una muralla on hi podies veure la major part de la ciutat de Palma i tota la badia amb unes vistes magnífiques.

Montse Aguasca - 4^è A

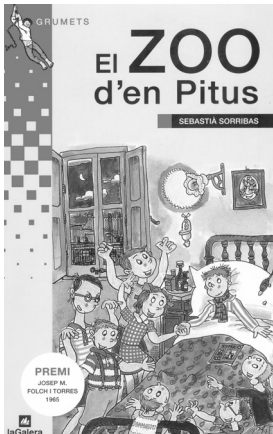

Maria Monserrat - 4^è B

Marisol Strunk - 4^è B

EL ZOO D'EN PITUS

Ja des del principi de curs llegim un llibre titulat “El zoo d’en Pitus”, de l’autor *Sebastià Sorribas* i és un llibre molt divertit i entretingut.

Tracta d’una colla d’amics que viu a un dels barris més antics de Barcelona. Un dels components d’aquesta colla, en Pitus que és el més petit, es va posar malalt i la malaltia era tan greu que només el podia curar un metge suec. A la casa d’en Pitus no tenien diners i no es podien permetre el viatge a Suècia del seu fill. Pobre Pitus!

Quan la gent del poble va saber la notícia no va dubtar a organitzar rifes i festivals per recaptar diners i ajudar al malaltó. Els amics de la colla van tenir una pensada: farien un zoo al solar i així recaptarien molt de doblers.

Ho proposaren al capellà, que hi va estar d’acord i aquest avisà un amic seu que era zòdleg perquè ajudàs a la colla. El zòdleg els va ajudar molt i varen aconseguir tota classe d’animals, fins i tot un tigre! Quan varen fer el zoo hi va anar tanta gent que varen poder pagar el viatge d’en pitus. En pitus es posà bo i tornà altra vegada a la colla.

Quan vàrem començar a llegir aquest llibre, la mestra ens va proposar crear un zoo a la classe com el dels nens que surten al llibre. Per treure la idea endavant havíem de crear tres seccions, nomenar un president i un secretari.

Les tres seccions són: publicitat, caceria, i gàbies. La publicitat s’encarrega de fer cartells per anunciar el zoo; els alumnes encarregats de la caceria creen animals amb materials com: bufetes, escuradents, plastelina, papers, ...; i, finalment, els alumnes que fan les gàbies les confeccionen amb cartró, plàstic, fusta, ...

Amb tot això ens ho passam molt bé perquè, a més de llegir una història meravellosa i fascinant, ho plasmam tot amb la nostra creativitat.

Alumnes de 6^è de d’Educació Primària

THE CHANT

When a new language is learnt, it's very important to combine speaking with writing.

The activities have to be very encouraged to facilitate the process of gaining knowledge of a new language.

One of the activities that the students like best is the chant, the

chant is a kind of music in which the words are not sung but are spoken in a rapid, rhythmic way.

The English books of the second cycle of Primary, have a chant in each lesson.

CAMPING is an example of a chant.

Visiting the country is having fun
 you can play, fish and run
 but be careful with the matches
 and don't start a fire in the forest.
 Put out camp fires and matches too.
 Take all your bottles home with you
 and all your food and rubbish too
 and all your food and rubbish too.

Quan s'aprèn una altra llengua és molt important combinar l'expressió oral amb l'escripta.

Les activitats han d'esser molt engrescadores per tal de facilitar el seu aprenentatge.

Una de les que els agrada més són les cançons raperes. Són uns tipus de cançons on les paraules no es canten sinó que es diuen d'una manera ràpida seguint un ritme. En els llibres del segon cicle de primària n'hi ha una a cada tema i els nins les aprenen amb molta facilitat.

Un exemple d'aquest tipus de cançons és "camping".

DIADA DE PSICOMOTRICITAT

La nostra escola, com cada any, segueix prenent part a les activitats organitzades per l'àrea d'esports del Consell de Mallorca. El dissabte 12 de gener va tenir lloc la primera diada d'aquest curs que va ser la de psicomotricitat, la qual es va dur a terme al poliesportiu Guillem Timoner de Felanitx. La diada fou un èxit de participació per part de la nostra escola amb uns 40 nins i nines d'edats compreses entre 3 i 5 anys.

La temàtica de la diada eren els continents del món i l'activitat es va organitzar en cinc estacions. Per introduir l'activitat i distribuir els nins en grups un pirata els va contar una historieta i tot seguit els va enviar als diferents continents del món:

Europa: de color vermell destinada a jocs de construcció, tacte, obstacles...

Àsia: de color taronja destinada al joc simbòlic de les disfresses.

Amèrica: de color verd destinada a un circuit d'indis i vaquers.

Oceania: de color blau destinada al dibuix.

Àfrica: de color groc destinada als esports i als inflables.

Tots els nins se n'anaven ben satisfets del matí que havien passat tots junts, uns se n'anaven ben pintats i els altres ben cansats. Només ens queda donar-vos les gràcies per a la vostra participació i fins a la propera diada que, segurament, serem més.

Els alumnes de segon d'ESO, per tal d'afegir-nos a la festa de Sant Antoni, que amb tant de gust celebrem cada hivern, ens hem posat a cavil·lar un poc i hem fet un recull de gloses de creació pròpia. I diuen així:

Amb un poc de retard
volem cantar gloses de Sant Antoni
vos farem un poc de cas
si no deis res al dimoni.

Diguem: visca Sant Antoni!
amb so mocador pes coll
amb so so des picarol
farem por al dimoni.

A desset és Sant Antoni
i a vint Sant Sebastià
qui bones obres farà
no tindrà por al dimoni.

Nosaltres som una quadrilla
que venim a refrescar
tant si és Toni com Tonina
sa botella m'heu de dar.

Sant Antoni és vengut
abrigat amb un llençol
mos ha duit unes sabates
per poder jugar a futbol.

Alumnes de 2ⁿ d'ESO

ENTREVISTA A XISCO OLIVARES

Estàs content de ser el professor que més agrada als alumnes d'ESO?

Estic content, no només de ser professor d'educació física, sinó també de ser part d'aquesta cooperativa formada per molts bons professors i excel·lents alumnes. Haver sortit com el professor que més agrada als alumnes d'ESO està molt relacionat amb el

fet d'impartir una assignatura molt dinàmica i atractiva.

Què fas per agradar als teus alumnes?

Intent fer coses que els agradin i que els motivin, sempre adequades als continguts que he de donar a cada curs.

Quants anys fa que fas feina a l'escola?

Aquest és el tercer que som aquí.

Per què vares triar aquest ofici? quin faries si no fos aquest?

Des de petit m'agradava qualsevol cosa relacionada amb l'esport i tots els esports m'anaven bé. Quan vaig ser més gran, a l'hora d'escollir una carrera, vaig trobar que me podria anar bé ser professor d'educació física. Si no fes aquest ofici, crec que me dedicaria al rendiment esportiu, com a preparador físic, recuperador, entrenador, etc.

També fas teatre i expressió corporal, per què?

Des que era petit sempre he estat molt actiu i extrovertit. L'expressió corporal i el teatre són assignatures que, des del meu punt de vista, s'han d'impartir de forma pràctica i distesa, per tal que els alumnes perdin la vergonya i descobreixin quelcom nou. L'expressió corporal i el teatre permeten moltes estones de riure i de benestar amb l'altra gent i amb tot això els alumnes aprenen més coses del que es pensen.

T'agrada estar en aquesta escola?

M'encanta poder formar part d'aquesta petita gran família que és "Es Lledoner". És un privilegi poder tenir els companys i alumnes que tenc.

Te fa il·lusió anar a l'escola nova?

Sí, molta il·lusió. Podrem millorar molt la qualitat de l'ensenyament i ens evitarem el desplaçament al poliesportiu.

Quin esport t'agrada més?

L'esport que més m'agrada és el rugby, però d'igual forma m'agrada el bàsquet, la natació, el tennis, el judo, el futbol, ... Som un malalt dels esports.

Mª Antònia Nicolau
Mª Antònia Andreu
2ⁿ d'ESO

Els alumnes de processos de comunicació de 2ⁿ d'ESO hem fet una **enquesta** per esbrinar quina és l'**assignatura preferida** dels alumnes de **cinquè** i **sisè de primària** i de **secundària**. A primària ha sortit, com a assignatura preferida, l'Educació Física, i a secundària l'Expressió Plàstica. En vista d'aquests resultats, hem decidit fer una entrevista a cada un dels professors de les assignatures elegides: Mª Antònia Vaquer, professora de Plàstica a secundària i Joan Isidre Albons i Pep Sans, mestres d'Educació Física a primària.

Mª ANTÒNIA VAQUER MAIMÓ

1. Per què creus que la teva assignatura ha sortit la més votada?

Potser perquè és més manipulativa i té menys teoria que d'altres assignatures.

2. Sempre vares voler tenir aquest ofici?

De petita volia ser manescal, després arquitecta, ... però des del meu 4t d'ESO tenia molt clar que volia estudiar dibuix i pintura per poder ser professora de plàstica. Al final em vaig llicenciar en Belles Arts i amb altres cursos que em feien falta he aconseguit el meu objectiu.

3. Quina era la teva assignatura preferida quan anaves a l'escola?

M'agradaven totes les que implicassin fer coses amb les mans, com tecnologia o dibuix artístic i sobretot el dibuix tècnic. També m'agradaven

molt les matemàtiques i l'educació física.

4. Quants d'anys fa que ets mestra?

Vaig començar a fer feina a Sant Alfons el curs 2004/05 substituint una altra professora que estava de baixa per maternitat, i en comptes de 3 ò 4 mesos ja fa 3 anys que hi som. La baixa es va allargar, les situacions van canviar i al final vaig entrar a la Cooperativa.

5. Sempre has fet feina a Sant Alfons?

Abans d'entrar a aquesta escola havia fet activitats extra escolars i tallers de pintura a diferents llocs de Barcelona i a Mallorca, però no classe de professora de plàstica a l'ESO.

6. Trobes que els alumnes són molt pesats?

Pesats no, no trob que un alumne sigui pesat gairebé mai. El que sí trob és que són molt mandrosos i funcionen per la llei del mínim esforç, no tots, clar, però sí molts.

7. Havies provat altres oficis?

Quan encara estudiava feia feina durant l'estiu per treure qualche dobler. Vaig fer d'ajudant administrativa, de dependent a un forn, activitats extra escolars relacionades amb dibuix i pintura i altres cosetes que anaven sorgint. Qualsevol coseta anava bé amb tal de fer vidriola.

JOAN ISIDRE ALBONS I PEP SANS

1. Quin temps fa que feis escola?

Pep: 6 anys. El mes de setembre de 2001 vaig començar a fer de mestre a aquesta escola i encara hi som.

J.Isidre: 9 anys. Vaig començar a Sant Alfons el setembre del '98, tot just en acabar d'estudiar a la UIB

2. Què penses de la teva assignatura?

Pep: és una assignatura interessant. Crec que sempre hem de tenir molt present que l'EF és una assignatura com qualsevol altra, tot i que s'imparteix d'una manera diferent.

J.Isidre: és una assignatura important, tot i que molta gent no li dóna la importància que es mereix, segurament pel desconeixement de l'àrea.

3. Perquè vos vàreu decidir a estudiar aquesta carrera?

Pep: En primer lloc perquè m'agrada el món de l'educació, i en segon, perquè m'agrada molt l'esport. Per tant, En aquesta carrera vaig trobar-hi la combinació perfecte.

J.Isidre: perquè he practicat esport tota la meua vida i m'agrada molt. A més, no m'agrada gaire estar assegut o tancat. Necessit estar en moviment i a l'aire lliure, si pot ser.

4. Perquè no hi ha cap professor d'Educació Física que sigui vell?

Pep: *perquè encara som joves i l'esport conserva. També perquè aquesta especialitat no fa gaire que es va implantar com per haver-hi mestres de més edat.*

J.Isidre: *com ha dit en Pep, perquè fins l'any '92 o '93 no hi havia l'especialitat de l'assignatura.*

Tots dos: *moltes gràcies per no trobar-nos vells.*

5. Quins esports practicaveu de petits?

Pep: *futbol i futbol sala.*

J.Isidre: *tennis i futbol sala.*

6. Quin o quin esports practicaeu actualment?

Pep: *de forma continuada el futbol, de fet soc l'entrenador dels infants del C.E. Felanitx, i de forma esporàdica un poc de mountain bike.*

J.Isidre: *sobretot tennis i padel, tot i que també m'agrada molt jugar a futbol i a volei a la platja.*

7. Què és el que t'agrada més de l'assignatura que imparteixes?, i menys?

Pep: *m'agrada quasi tot, sobretot veure els alumnes que hi posen interès. El que menys? els alumnes que deixen l'interès a casa seva i la gent que pensa que simplement feim*

“gimnàstica”.

J.Isidre: tot en general, menys la indisciplina de la majoria dels alumnes, ja que es pensen que si no estan asseguts a una cadira dins l'aula ja no són a classe.

8. Eres bon al·lot de petit?

Pep: quan tocava fer bonda, en feia, però feia alguna entremaliadura. De totes formes sempre procurava creure i mostrar respecte cap als altres, sobretot cap als més grans.

J.Isidre: respectava a tothom, tot i que, de vegades, no m'agradaven les decisions que es prenien; procurava anar viu i no badar. En definitiva, procurava ser més o menys bon al·lot, segons el dia.

9. I bon estudiant?

Pep: era un poc gandul i l'hora d'estudiar sempre m'estimava més anar a jugar. Així i tot, sempre duia els deures fets a escola i finalment complia

J.Isidre: era una persona normal, mai me varen dir “empollón”. Feia feina dins classe i anava fent la feina diària. Sempre m'anava millor fer deures que estudiar.

Pere Nicolau Oliver

Bernat Monserrat Obrador

Lluís Artigues Ribas

Miquel Àngel Risco Almodovar

2ⁿ d'ESO

UNA PINZELLADA D'ART

Els alumnes de 3r d'ESO hem començat a conèixer alguns dels artistes més rellevants del segle xx a l'assignatura de plàstica. El nostre treball consistia a escollir un sol artista del s.xx i aprofundir en la seva vida i obra, per nosaltres produir una obra pròpia a partir de les bases de l'artista triat (sense copiar, clar). Aquí tenim una petita mostra dels nostres resultats.

Andy Warhol

per Daniela Bahillo

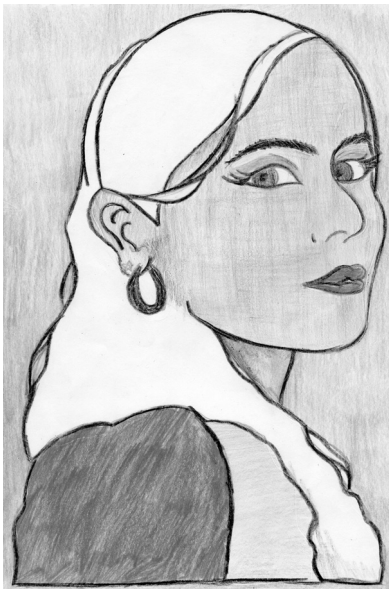
Biografia:

L'Andy Warhol va nèixer el 6 d'agost de 1928 a Pittsburg (Pensilvania, EEUU) i va estudiar l'especialitat de pintura i escultura.

Les seves obres estan considerades dins la tendència artística del Pop Art (Popular Art) on hi representa objectes quotidians i fotografies de famosos dels mitjans de comunicació de massa. Als anys 60 va atreure l'atenció amb exposicions d'imatges sorprenentment banals com, Llauna de sopa Campbells (1965) i Ampolles de Coca-Cola verdes (1962), o d'estrelles famoses com Marilyn Monroe (1962). L'importància d'aquestes imatges resideix en el fet que fossin objectes quotidians i que, al ser impresos podien ser repetits mecànicament fins a l'infinit.

Warhol mai va pintar directament, ni va dirigir, ni va escriure guions, ni va col·locar la càmera en cap de les seves pel·lícules. Va intervenir més com a ideòleg i artista famós que signa un "producte artístic".

Mestre del "mass-media", pirata de l'art, androgin provo-

ador, paranoic amb deliris de grandesa. Admirat, envejat, odiat. Va sobreviure a un intent d'assassinat al 1968.

Molts el consideren l'artista americà més influent de la segona meitat del segle xx. Cadascuna de les seves obres era una llegenda, la seva extravagància, el nombre d'escàndols que va suscitar, etc. van fer que el propi Warhol es convertís per dret propi en una imatge de marca registrada.

Proposta pròpia:

Vaig decidir fer el meu treball de plàstica sobre Andy Warhol perquè m'agrada el Pop Art. Pens que és modern i bastant divertit. Com que aquest artista va fer obres de Marilyn Monroe amb diferents colors, vaig triar una foto meua i vaig imitar-ne l'estil d'una d'elles.

Jackson Pollock

per Maria Àngels Picornell

Biografia:

Jackson Pollock va nèixer el 28 de gener de 1912 a Cody (Wyoming, EEUU) i va estudiar pintura a Nova York.

Es va convertir en un referent de l'Expressionisme Abstracte. Se'l relaciona també amb el surrealisme quan la seva obra pictòrica es basa en l'automatisme, en una pintura automàtica

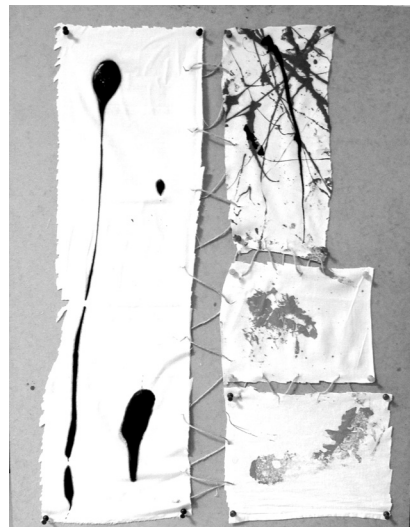
que pretén reflectir els fenòmens psíquics que tenen lloc a l'interior de l'artista. Es va distanciar de l'art figuratiu i va desenvolupar tècniques com l'splashing o el dripping, consistents a llançar pintura damunt un llenç o deixar-la degotar respectivament (action painting), sense realitzar dibuixos ni esbossos previs.

Pollock no treballava la tela amb utensilis tradicionals com el pinzell o l'espàtula. Deixava degotar la pintura a sobre del llenç des d'un recipient foradat a la base que ell mateix sostenia amb la mà. Així no pintava amb la mà, sinó amb un gest de tot el cos, i corria o ballava al voltant i dins de la tela, vessant la pintura de manera uniforme, plasmant el seu recorregut amb taques i degotejos de colors.

Proposta pròpia:

Després de reflexionar bastant amb les propostes de classe em vaig decidir a fer un dripping com Jackson Pollock. Una vegada em vaig haver informat molt bé de com treballava vaig decidir fer una composició de diferents estats d'ànim, retallant-ne un tros de cadascun i ajuntar-los amb una cordeta damunt un suport rígid.

Per realitzar el treball primer vaig recollir tot el material necessari (pintures i teles). Quan tot estava a punt, vaig sortir al corral, vaig estendre les teles al terra i vaig començar a treballar-hi a sobre. Un cop les teles van ser eixutes, en vaig seleccionar una part de cadascuna i la vaig retallar i muntar per a l'obra final.

LA POPULARITAT DELS ESPORTS A PRIMÀRIA

Després d’haver anat a tots els cursos de primària (de 1^r fins a 6^è) investigant les preferències esportives dels alumnes, hem arribat a la conclusió que, amb 88 vots, el futbol és l’esport que més agrada als nostres escolars, seguit de molt a prop pel bàsquet, que n’ha aconseguit 78. El tercer lloc l’ocupa la natació amb 53 vots i, en darrer lloc, tenim un conglomerat de diferents pràctiques esportives com el rugby, el karate, la gimnàstica i l’hípica, totes amb 1 vot. Cal destacar també que hi ha hagut 6 alumnes que han manifestat que no els agrada cap esport.

Seguidament es pot observar una taula que reflecteix el recompte de vots per cursos.

	Bàsquet	Futbol	Rugby	Natació	Tennis	Altres	No Agrada
1 ^r	18	10	0	8	3	0	1
2 ⁿ	11	12	0	18	6	6: Judo 2: Ciclisme	2
3 ^r	14	18	0	8	1	1: Gimnàstica 2: Ping-pong	0
4 ^t	16	13	0	7	2	2: Volei 1: Hípica	3
5 ^è	13	6	1	12	14	1: Judo	0
6 ^è	6	29	0	0	12	1: Karate 2: Veles	0
Total	78	88	1	53	38	18	6

Miquel Àngel Risco Almodóvar
 Pere Nicolau Oliver
 Lluís Artiques Ribas
 Bernat Monserrat Obrador
 2ⁿ ESO

ABÚS CAP ALS MÉS PETITS

És un fet habitual l'abús cap als més petits dins les escoles?

Sí, i ho podem comprovar simplement mirant el televisor a on moltes vegades surten notícies d'alumnes que pateixen abusos per part d'altres més majors i arriben al punt de no voler anar a l'escola.

Jo no dic que ara mateix a la nostra escola això estigui passant, però estic segura que ha passat o passarà. Opin sobre aquest tema perquè trob que té una rellevància prou important i pot dur conseqüències molt greus, pel simple fet que un grup de persones trien un nin o nina més petit o de la mateixa edat, inofensiu, per fer-li l'abús, molestar-lo el temps de l'esbarjo, a la sortida de l'escola, tirar-lo dins les papereres, amenaçar-lo psicològicament o, fins i tot, agredir-lo físicament, i tot amb l'única finalitat de divertir-se. La qüestió és que el nin o nina que experimenta aquesta por pot arribar a no voler anar a l'escola, no voler sortir de casa seva o, en el pitjor dels casos i referint-me a fets reals, arribar al suïcidi... i el més trist de tot és que la víctima ho viu tot en silenci i atordida per la por.

L'altra cara de la moneda la representa tota la gent que és espectadora d'aquests fets i que, lluny de denunciar-ho i ajudar els afectats, es posicionen en la perrillosa conducta de la indiferència.

El nostre centre ha fet activitats per parlar d'aquest tema i evitar que es produeixin i trob important que aquest esforç no caigui a l'abisme de l'oblit, ja que, per molt divertit que pugui parèixer als agressors i als seus còmplices, qui ho pateix sofreix la seva desgràcia en soledat, coaccionat per les amenaces.

Què trobau vosaltres?, quina és la vostra opinió?

Mª Àngels Picornell Carbonell

3^r B

Enguany és el segon any que Sant Alfons ha ofert un curs de Garantia Social en la modalitat d'*auxiliar d'ofimàtica*. En aquest curs hi participam un reduït grup d'alumnes que compartim els mateixos objectius: preparar-nos per poder continuar els nostres estudis en un mòdul de grau mitjà de formació professional o bé, tenir un poc més fàcil l'accés al món laboral.

Gran part de les matèries que estudiem estan basades en continguts pràctics. Estudiem i practicam *mecanografia*, per adquirir agilitat en el maneig d'un teclat. A *tècniques d'ofimàtica* aprenem a utilitzar el processador de text i les seves possibles utilitats, com per exemple, confeccionar una revista amb columnes, taules, imatges..., escriure cartes comercials, fer cartells publicitaris, etc. Amb el full de càlcul, l'objectiu és aprendre a confeccionar taules de dades, factures, representar gràfics, etc. Finalment, amb la base de dades aprenem a gestionar informació, per exemple, per tenir ordenat un servei de préstec a una biblioteca.

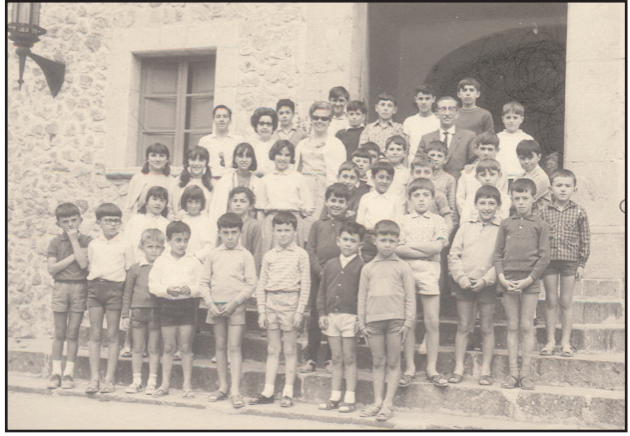
Per altra banda, també estudiem *matemàtiques, català i castellà*, juntament amb dues assignatures més específiques com són *atenció al públic i formació i orientació laboral*.

Abans de començar aquest curs, la nostra situació acadèmica no era adequada per poder acabar els estudis d'ESO i, per intentar recuperar la il·lusió en els estudis, ens vàrem matricular en aquest mòdul d'ofimàtica. Com hem esmentat, la nostra disposició inicial era un poc precària però, ara que ja fa uns mesos que som aquí, en general, podem afirmar que el curs ens està agradant bastant. El fet de treballar en un grup reduït, amb molta atenció i seguiment per part dels professors, ens ajuda molt a superar les tasques diàries.

Aviat començarem a fer les pràctiques a una empresa, la qual cosa confiam que serà un motiu més de motivació per acabar bé aquest curs.

L'ESCOLA DELS NOSTRES PADRINS

*Escola de Ca's Concos amb
el mestre D. Pere Gayà
"Cormet", la seva esposa
Da Antònia Manresa i la
mestra Maria Rotger.
Finals dels anys 60, princi-
pis dels 70.*

*Pati de Sant Alfons.
Miquel Xamena, Josep
Leal, Pare Jordi Casà
i Toni Roig
1956*

*Vuitè nivell d'EGB del
Col·legi Sant Alfons
Curs 1974-75*

*Escola Parroquial
Sant Agustí, Es Convent.
D. Andreu Manresa
"Jimpano"
1964*

*Escola de Sant Alfons.
Curs 1929-1930*

*Poliesportiu Principes de
Espanya. Alumnes Cam-
pions de Balears de ping-
pong. Germans Roig Mari
i Cristòfol Bennassar.
Curs 1985-86*

LA LUDOTECA

Els nins i nines que visitam habitualment la ludoteca vos volem informar del que hi podeu trobar:

Per començar bé l'horabaixa tenim un racó on berenar tranquil·lament asseguts a taula i sense embrutar les zones de joc. Un cop berenats i amb les mans netes podem triar entre jocs i joguines, llibres de contes i ordinadors;

racons temàtics com el del taller mecànic, la perruqueria, la tenda de queviures, la infermeria, la caseta de fusta, la cuina i entre moltes disfresses.

A més, tots els divendres feim un taller, cada setmana diferent. Fins ara, hem fet tallers de manualitats com un pot amb guixos de colors, un molí de vent, màscares amb goma eva, figures amb fang, etc. Altres activitats més pictòriques com murals amb pintura de dits o amb ceres, postals de felicitació, collage amb diferents finalitats, dibuixos de tot tipus, etc. També contem contes, un cada mes normalment, i després feim una activitat relacionada amb el conte o la rondalla.

La ludoteca és un lloc on els nins podem jugar i divertir-nos a la nostra i com ens ve de gust, sempre sota la supervisió atenta de na Margalida que vetlla perquè no ens puguem fer cap mal. És un lloc on aprendre a conèixer amb altres nins i nines, on poder jugar junts i col·laborar entre tots. On aprenem també a cuidar els jocs i joguines que hi ha i a recollir quan acabem de jugar. Tampoc ens oblidam de l'alimentació i de la higiene personal, clar.

